

JÓKAI ANNA

Krónikásének 1956–2006

(RÉSZLET)

*Pattog már, pattog
az Isten ostora
kibújt az időből
a szép magyar csoda
szabad a futásunk,
szakad az istráng*

*– Csillagunk Krisztus Úr
Ne vess ránk! –*

*Fennhangon esküdjünk:
közös a diadal
suttymban készül
a bölcsőből ravatal
fregoli a köpeny
róka a Hivatal.*

*hamis eskü a hamisnak érdem,
– Krisztus Úr, imádkozz értem
Mert nem értem, nem értem. –*

*Most már igen, persze,
eljött az igazság perce.
Bízzatok, higgyetek,
mi és ti: egységben veletek.*

*Bedőltünk a szónak
édes volt a mámor
ugyanaz a csónak
ugyanaz a tábor.*

– Krisztus Úr, áldd meg a békénket,
hessentsd el a kísértő rémképet! –

Ég a gyertya ég
el ne aludjék
aki lángot látni akar
mind ide gyűljék!

Virágos az ágyúk csöve
világ szeme rajtunk
gyanútlan kiáltjuk
győzött forradalmunk!

– Áldozati Krisztus,
Nem áhítunk bosszút,
mutasd meg, melyik az a rossz út! –

A rabló most nem rabol
A csaló most nem csal
nyöszörög az ördög,
felkacag az angyal

– hótiszta Krisztusunk
a szennyet rólunk most le
irgalmadat nagylelkűen hozd le! –

Most aztán elég.
Vége ám a gyereknapnak
akik még mozognak
mind fűbe harapnak.
Nem szűnt meg, csak átalakult
a magyar nép forradalma
védőszárnyát ránk borítja
a szovjet dicső hatalma.

Bimbóban letiportak
voltunk élők mostan holtak
létfogunkból kitagadtak
– megcsúfolt Krisztus
emlékezz! –

Nem lesz itt megtorlás
fogadkoztak égre-földre
és akiket elkaphattak

összeverték kékre-zöldre.
A hóhérok tetszelegtek
nyájas interjúkban
puska után kutakodtak
minden pincelyukban
kelepce, csalétek
a hűség a legnagyobb véték.

– Elárult Krisztus,
Júdás csókja éget,
miért ismétlődik
az ősrégi történet? –

